

[Axel Sørensen.]

kommenhed, som bl. a. jeg appellerede om, nemlig at stille 4-6 mill. kr. mere til rådighed for finansåret 1966-67 til sammenlægninger og til erhvervelse af tillægsjord for de mindre landbrug.

Jeg må have lov til at beklage dette, fordi de ændringer, man indførte i jordlovene i 1963, hvorefter supplerung af små husmandsbrug ved sammenlægning på frivillig basis eller ved køb af tillægsjord kunne ske op til 15 ha god jord og til 22 ha for mindre god jord, fra husmændenes side medførte en stærk stigning i antallet af kvalificerede lånsøgere. De havde den opfattelse, at når man fra folketingets side gav dem øgede muligheder for supplerung af deres jordtilliggende, ville man også give dem betingelser for et midlertidigt suppleringslån.

Men disse mindre jordbrugere har efterhånden fået den opfattelse af det gamle ord, at ville man end målet, havde man dog i alle tilfælde fra folketingets side ikke villet midlerne. På den baggrund forstår jeg godt den begyndende uro blandt husmændene, og at der derved fremkommer en stærk følelse af, at husmændene bliver forbigået bl. a. ved den slagside, som hele vor jordbrugspolitik er ved at få, idet den — ligesom det er tilfældet i det lovforslag, vi behandler i dag — går i retning af, at kun de jordkøbere, der har tilstrækkelig økonomisk styrke, kan gøre brug af lovens suppleringsbestemmelser, medens alt håb lades ude for de økonomisk svage. På denne baggrund vil jeg gerne have lov til at sige, at så bør denne lov ændres snarest muligt.

Morten Lange: Da vi havde det tilsvarende lovforslag til behandling sidste år, stillede socialistisk folkeparti et beskedent ændringsforslag om at udvide den økonomiske ramme, omtrent som det var foreslået af jordlovsudvalget. Det var et fornuftigt forslag, der burde have været vedtaget dengang. At vi nu i år igen skal stå i den situation, at jordlovsudvalgets forslag til bevillingsramme ikke bliver fulgt op, må siges at være særdeles beklageligt. Man kan forstå en regering og en landbrugsminister, der i et enkelt år lader et område være nødlidende, fordi man nu synes — med mere eller mindre god ret — at man skal spare i riget, men det er særdeles betænke-

ligt, hvis man flere år i træk bliver ved med at lade det samme område være nødlidende. Det tyder meget stærkt på, at man nok vil gennemføre en lov og prøve på at advokere et princip, men at man altså ikke vil støtte det med de fornødne midler.

Der er talt så meget om strukturændring af landbruget i denne sal, næsten indtil det uhyrlige. Denne lov er jo i virkeligheden i beskedent omfang en strukturændringslov, og det er beklageligt, at regeringen heller ikke i år har kunnet finde de fornødne midler. Jeg spurgte elskværdigst, som det somme tider er min natur at være, det radikale venstre, om de havde lyst til at stille et ændringsforslag; nu gjorde vi det jo sidste år. Lysten var åbenbart ikke så stærk som viljen, og det endte med, at vi i dag må nøjes med at komme med vore beklagende bemærkninger til regeringen.

Når vi fra vor side ikke stiller ændringsforslag, er det naturligvis, fordi det samme område inden for, vi håber en meget kort tid, bliver genstand for fornyet debat her i salen. Jeg håber, at vi til den tid vil være i stand til at få en betydelig videre ramme også økonomisk for de strukturomlægninger, som vi kan tilslutte os. Det er i lyset af denne udvikling, at vi fra mit partis side ikke har ment det bydende nødvendigt at stille et ændringsforslag, men landbrugsministeren skal ikke på nogen måde opfatte det, som om vi undskylder hans karrighed; den er lige påfaldende. Vi konstaterer, at man har ønsket stadig væk at holde den del af dansk landbrug på sultekur i forsøgene på en strukturrationalisering, og det synes vi er i højeste grad urimeligt. Som sagt, det er vort håb, at der bliver bødet på det ved en snart kommende lovgivning; der ligger jo allerede et passende antal lovforslag på folketingets bord.

Men med disse bemærkninger skal jeg altså ikke lægge skjul på, at socialistisk folkeparti selv med den forholdsvis ringe form, som lovforslaget har, vil være i stand til at støtte det ved den endelige behandling.

Bækgaard: Ved første behandling tog jeg på mit partis vegne afstand fra det foreliggende lovforslag, og den indstilling har vi stadig væk. Vi mener, det er forkert at gå videre med denne lovgivning, især da landbrugsministeren i går fremsatte et nyt lov-